

عنوان مقاله:

۳. تحلیل سازه انگارانه نقش مذهب در روابط ایران و عراق بعد از اشغال توسط آمریکا

محل انتشار:

نشریه علمی تحقیقات اسنادی انقلاب اسلامی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

فرهاد سهامی - دانش آموخته دکتری علوم سیاسی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

حمله آمریکا به عراق در سال ۲۰۰۳ باعث گردید تا ایران که قبل از آن به صورت بالقوه عراق را دشمن ژئوپلتیک خود تلقی می کرد، نگرانی اش از روی کار آمدن یک دولت تهدیدگر در عراق دوچندان شود، حضور نیروهای آمریکایی نیز به این نگرانی ها دامن می زد. با این حال شرایط در عراق پس از اشغال به گونه ای رقم خورد تا ایران به عنوان یک بازیگر خارجی اصلی در این کشور به ایفای نقش بپردازد. پس از این اشغال، نسلی از دولتمردان در این کشور روی کار آمدند که روابط نزدیکی با جمهوری اسلامی ایران برقرار کردند. این روابط متأثر از انگاره های مذهبی رهبران دو کشور بود که باعث شد این روابط کاملاً متفاوت از قبل و در سطح گسترده ای دنبال گردد. با این تفاسیر هدف اصلی این مقاله بررسی چگونگی شکل گیری این روابط در سطح دو کشور ایران و عراق است. با توجه به آنچه گفته شد، سوال اصلی این مقاله عبارت از این است که این روابط چگونه پدید آمد و عوامل موثر بر شکل گیری این گونه روابط چه بوده است؟ فرضیه این مقاله بر این است که انگاره های مذهبی و ذهنی در شکل گیری این روابط و به وجود آمدن همگرایی بین این کشورها موثر بوده است. این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از رهیافت سازه انگاری درصدد است تا به تبیین این موضوع بپردازد.

کلمات کلیدی:

اشغال عراق، سیاست خارجی، ایران، ایدئولوژی، سازه انگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1620152>

